

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 130.392 van 20 april 2004
in de zaak A. 100.972/X-10.169.**

In zake : de c.v.a. SCHOLLAERT INVEST,
die woonplaats kiest bij
Advocaat W. DE CUYPER,
kantoor houdende te 9100 SINT-NIKLAAS,
Vijfstraten 57

tegen :

de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen.

D E R A A D V A N S T A T E, X e K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat de c.v.a. SCHOLLAERT INVEST op 27 februari 2001 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van het besluit van 21 december 2000 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen waarbij haar de regularisatievergunning wordt geweigerd voor de uitbreiding van een bejaardentehuis gelegen te Horebeke, Kromstraat, op een perceel kadastraal bekend Sectie A, nrs. 240 c, 243 d, 243 e en 245 e;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur J. CLEMENT;

Gelet op de beschikking van 22 januari 2003 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memorie van de verzoekende partij;

Gelet op de beschikking van 9 december 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 20 februari 2004;

Gehoord het verslag van Staatsraad J. BOVIN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat W. CHEYNS die, loco Advocaat W. DE CUYPER verschijnt voor de verzoekende partij, en van Bestuurssecretaris M.-A. DE GEEST, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd F. DE BUEL;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat verzoekende partij op 14 september 1999 de regularisatievergunning aanvraagt voor de uitbreiding van een bejaardentehuis; dat het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Horebeke op 2 oktober 2000 de regularisatievergunning weigert; dat verzoekende partij op 17 oktober 2000 beroep instelt tegen deze weigeringsbeslissing bij de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen; dat de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen op 21 december 2000 beslist het beroep niet in te willigen; dat dit het thans bestreden besluit is; dat niet wordt betwist dat het in artikel 158, § 2, tweede lid, van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening (hierna : D.R.O.) bedoelde certificaat niet werd opgesteld;

Overwegende dat verzoekende partij in haar laatste memorie met betrekking tot haar belang bij het beroep uiteenzet wat volgt:

"In casu heeft de Bestendige Deputatie op basis van een eigen beoordeling van het ingestelde hoger beroep, dit hoger beroep weliswaar ontvankelijk verklaard, doch ongegrond.

Terzake had de Bestendige Deputatie het hoger beroep gegrond dienen te verklaren, gelet op de bepaling van art. 20 van het KB van 28.12.1978 en op basis van de principiële vergunbaarheid aan de gewestelijk stedenbouwkundige inspecteur dienen te vragen een beslissing te nemen omtrent het afleveren van het certificaat.

Door zonder meer te weigeren heeft de Bestendige Deputatie aan verzoeker de kans ontnomen op het bekomen van een certificaat en het afleveren van de regularisatievergunning.

Enkel en alleen om deze reden, met name een ten onrechte gemiste kans op regularisatie, heeft verzoeker het rechtens vereiste belang om de vordering tot nietigverklaring in te stellen.";

Overwegende dat het bestreden besluit de weigering van een regularisatievergunning betreft; dat krachtens artikel 159, eerste lid, D.R.O. zoals het van toepassing was op het ogenblik van het instellen van het beroep tot nietigverklaring, een regularisatievergunning slechts kon worden verleend na het opstellen van het certificaat bedoeld in artikel 158, § 2, D.R.O.; dat niet blijkt dat op dat ogenblik aan de door voornoemd artikel 159, eerste lid, D.R.O. opgelegde voorwaarde was voldaan; dat de argumentatie van verzoekster in haar laatste memorie niets afdoet aan de vaststelling dat zij op het ogenblik van het instellen van de vordering tot nietigverklaring niet over het vereiste certificaat beschikte; dat aldus de bevoegde vergunningverlenende overheid de gevraagde regularisatievergunning moest weigeren omdat de alsdan geldende dwingende bepaling van artikel 159, eerste lid, tweede zin, D.R.O. zich ertegen verzette dat de regularisatievergunning werd verleend zo het vereiste certificaat niet voorlag; dat verzoekster derhalve op het ogenblik van het instellen van het beroep tot nietigverklaring geen belang had bij de vernietiging van het bestreden besluit; dat het belang dat volgens haar blijkt uit het feit dat zij "ten onrechte (een) (...) kans (heeft gemist) op regularisatie", betrekking heeft op de gevolgen eigen aan elk vernietigingsarrest, maar niet inhoudt dat zij door het betrachten van dat gevolg, een belang heeft bij het beroep; dat ambtshalve wordt vastgesteld dat het beroep niet ontvankelijk is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 173,53 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op
twintig april 2004, door de Xe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. BOVIN,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
	G. DEBERSAQUES,	staatsraad,
	C. ADAMS,	staatsraad,
Mevr.	A. TRUYENS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. TRUYENS.

J. BOVIN.